Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 187 (687) ♦ Субота, 2 жовтня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

Продиктовано в номер

Є й добра воля, і проблеми

Виступаючи на сесії Генеральної Асамблеї ООН, міністр закордонних справ України А.Зленко заявив: «Україна готова до ядерного розззброєння, тільки потрібних для цього трьох мільярдів доларів нема. Ми успадкували від колишнього СРСР величезний ядерний арсенал, третій у світі за бойовим потенціалом. Декларація про державний суверенітет України проголосила намір нашої держави стати в майбутньому без'ядерною. І це не лише декларація. Україна робить все можливе для її виконання. Демонтаж комплексів ядерних боєголовок стратегічних ракет розпочато». А.Зленко також підкреслив, що повномасштабне виконання програми ядерного роззброєння пов'язано з необхідністю розв'язання ряду проблем. Де взяти гроші на демонтаж і знищення стратегічних ядерних озброєнь, розміщених в Україні? Згідно з нашими оцінками, приблизно 2,8 мільярда доларів необхідно на ці цілі. Постає також проблема повернення Україні ядерних компонентів або компенсації за них.

Юхим Звягільський склав повноваження

На черговій сесії Донецької міськради чи не найголовнішим питанням порядку денного було організаційне: склав повноваження мера півторамільйонного міста виконуючий обов'язки прем'єр-міністра України Юхим Звягільський. Головою Донецької міськради та міськвиконкому обрано його заступника та давнього соратника Володимира Рибака, який поки що залишив «команду Звягільського» без змін.

Танки — на металобрухт — це добра прикмета

Інспекційна група німецьких військовиків на чолі з Паулом Гузе побувала на Житомирському ремонтному бронетанковому заводі. Тут підготовлено до ліквідації 35 бойових броньованих машин, 10 з яких переобладнуються на тягачі, а решта стануть купою металобрухту. Це вже 23-я інспекція іноземних експертів в нашу країну нинішнього року, що став першим роком реалізації Договору про скорочення звичайних озброєнь в Європі. В Овручі на Житомирщині інспектори з Німеччини оглянули 25 бойових літаків, частину яких невдовзі використовуватимуть як наземні навчальні тренажери, а частину також розріжуть на металобрухт.

Телефонуйте через космос

Вчора офіційно відкрито першу українську міжнародну станцію супутникового зв'язку «Азимут-Л». Так тепер називається колишній центр космічного зв'язку в Золочеві на Львівщині. Переоснащений новітньою японською апаратурою, він набув нової професії. Сьогодні це 540 каналів міжнародного автоматичного телефонного зв'язку, до 1994 року діятимуть 1260 каналів. Отож набираєте код потрібного вам міста в Австралії чи Канаді, у Франції чи Великобританії, в Ізраїлі чи Японії, телефон співрозмовника — і через супутник говорите з ним. Рахунок прийде в «зеленіх» або, відповідно, в карбованцях...

Москва: хроніка подій

Більшовицькі вечори

Варто сутінкам згуститися над Москвою, як політичне протиборство виплескується на вулиці. Останніми днями це — тактика більшовиків. Вони намагаються всіляко дезорганізувати рух транспорту, залякати москвичів, котрі повертаються з роботи. Так, пізнього вечора 29-го ми потрапили в «пробку» побіля Білоруського вокзалу. Поступово картина з'ясувалася. Демонстранти, користуючись живим щитом із бомжів і дітей, рушили центральною вулицею, щоб блокувати рух.

(Закінчення на 5-й стор.)

РІДНИМ ТА БЛИЗЬКИМ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ ТА ПОТЕРПІЛИХ НА ШАХТІ ім.КАЛІНІНА ОБ'ЄДНАННЯ «ДОНЕЦЬКВУГІЛЛЯ»

З сумом дізнався про трагічний випадок на шахті, який забрав людські життя. Невимовне горе прийшло в ваші сім'ї.

Висловлюю найщиріші співчуття з приводу тяжкої втрати дорогих і близьких вам людей.

Зичу вам витримки і мужності.

Президент України
Л.КРАВЧУК.

Збудуйте храм, а люди в нього прийдуть

Учителі завжди лишаються Вчителями. Навіть тоді, коли під осінь життя хвороба немилосердно приковує їх до ліжка. Як мого класного керівника Євгена Архиповича Юзвінкевича з Борушківецької школи, що на Житомирщині. Тільки розумієш це починаєш не тоді, коли за визубрену назубок теорему Піфагора чи правильно поставлену кому в складному реченні він тебе ощасливлює «п'ятіркою» і похвалою, а з часом... Тоді, коли йдучи по життю і зіставляючи себе з юрбою, мов у дзеркалі, помічаєш, що колір очей у тебе — від мами, твердість характеру — від батька, а підмурівок храму, який ще називається душею, вибудовував він — Учитель. «Лиш храм збудуй, а люди в нього прийдуть», — ці поетичні рядки й про наших наставників-будівничих.

... На клаптику землі, сплюндрованому меліораторами, мої земляки кілька років поспіль пробували виростити гай, але щовесни дерева гинули. І на диво саджанці прийнялися лише тоді, коли за них взявся зі своїм класом Євген Архипович, фізик-математик, далекий від садівництва. З тих пір пройшло майже п'ятнадцять років. І лише тепер, з часом, починаєш розуміти, що справа не в фізиці і не в біології, а в покликанні Вчителя: садовити, щоб прийнялося...

У кожного з нас є свій Учитель. В першу неділю жовтня — його професійне свято. З днем Учителя, Євгене Архиповичу! З днем Учителя, любі навчителі! І нехай усі дні будуть ваші!

Катерина КІНДРАСЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА,
Олександра КРЕМКА.

З нагоди Дня вчителя працівників народної освіти привітав Президент України Леонід Кравчук. «Багатогранна вчительська праця — надійна запорука економічного і культурного підйому, оновлення і процвітання суверенної України, її кращого майбутнього, — говориться в привітанні. — Бажаю вам творчого горіння, досягнення вершин педагогічної майстерності у формуванні в кожному учні справжньої особистості...»

Репліка

МІЛЬЯРДЕРИ БЕЗ МІЛЬЯРДІВ

Критичне становище склалося в сільському господарстві області, яка на 120 відсотків виконала завдання продажу хліба. На сьогодні держава заборгувала 170,5 мільярда карбованців сільськогосподарським підприємствам за здані молоко, м'ясо, зерно. Не маючи коштів на рахунках, мільярдери без чесно зароблених мільярдів не можуть купити пальне, а тому осінні польові роботи забуксували. Техніка, навіть і в погожі дні, простоює.

У деяких колгоспах ще не почали копати картоплю. Склалася реальна загроза загибелі урожаю бульб та льону. Недосіяно 100 тисяч гектарів озимих, лише на 15 відсотках площ піднято зяб.

Депутати облради на черговій сесії обговорили ситуацію в регіоні й ультимативно зажадали від уряду та Верховної Ради припинити безглузді експерименти над селом.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Президент України Л. КРАВЧУК:

«Кабінет міністрів, уряд сьогодні працюватимуть у надзвичайному режимі»

Перше засідання нового уряду, яке вів Президент України Л. Кравчук, почалося з несподіванки — Леонід Макарович запропонував новий порядок висвітлення таких засідань через проведення у перервах коротких прес-конференцій. Уряд збирається для серйозної роботи, а не самореклами під променями телевізійних світильників, зауважив він.

У першу ж перерву Президент України зустрівся з журналістами. На запитання кореспондента Українського телебачення, чи має новий уряд чітку програму економічного розвитку, Леонід Макарович сказав:

— Така програма у нас є, яка розрахована на значний термін. Її частково обговорювала Верховна Рада після доповіді уряду, адже наступність нашої роботи зберігається. Економічний і політичний курс держави визначений Верховною Радою. Звичайно, ця програма буде доповнена, до неї будуть внесені певні корективи — це й зрозуміло. Але курс на реформи, курс на ринкові перетворення зберігається і буде посилюватись.

Зараз треба навести елементарний порядок у державі. Скажімо, ми знаємо, що оборот тіньової економіки наближається до легального нашого обороту. Сьогодні важко збагнути, скільки виручки здається в день державі, де ті гроші, що йдуть від населення. Ми перевірили 44 заводи — не сплачено мільярдні суми податків. Я до чого веду — держава має навести порядок і дисципліну, передусім на своїх державних підприємствах. Треба навести порядок у торгівлі, в усьому тому, що пов'язано з енергоносіями.

Я сьогодні ставив запитання: хто конкретно у нас продає бензин, дизельне пальне. І на це важко знайти відповідь. Тому я кажу. програма програмою, а елементарний порядок і дисципліна мають бути в державі, — це сьогоднішня наша робота.

Кабінет міністрів, уряд сьогодні працюватимуть у режимі надзвичайному—не в розумінні якихось надзвичайних повноважень, а в режимі надзвичайної відповідальності за рішення, які ми прийняли, і за виконання безпосереднього комплексу проблем, що мають бути розв'язані.

Кореспондент Українського радіо ще раз попросив уточнити: нинішній уряд продовжуватиме лінію команди Л. Кучми чи в нього є якісь особливі підходи?

— Я хочу, — сказав Президент, — щоб тут була ясність. Уряд якогось особливого свого курсу не розробляє. Уряд за Конституцією виконує ті розробки внутрішньої і зовнішньої політики, які здійснює Верховна Рада. Законодавчий орган України визначився. Інша справа, що бракує якихось механізмів, нормативних актів, законів.

Ми маємо діяти рішуче: проводити приватизацію, демонополізацію, наводити порядок у фінансово-кредитній системі чи в системі цін. Бо не можна проводити реформи, не проводячи приватизації, не можна говорити про стабільність, не включивши в оборот землю, основні фонди. Чи можемо ми чекати чогось доброго, коли сотнями заправочних станцій користується невідомо хто і ціни там встановлюють хто як хоче? Підприємства нібито державні, а ціни переходять уже через три світові.

Кореспондент Укрінформу запитав, чи Президент очолюватиме цей уряд аж до наступних виборів чи вестиме пошук інших кандидатур.

— Я не очолюю уряд, — відповів Леонід Макарович. — Я безпосередньо взяв на себе керівництво урядом. Є виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра і він безпосередньо займається організацією роботи уряду. Ми сьогодні домовились таким чином: прийняте положення, згідно якого буде чітко визначено, які засідання проводить Президент, які документи підписує Президент, яка відповідальність за принципові економічні, політичні, міжнародні, кадрові питання; що виноситься на розширене засідання Кабінету, як сьогодні, наприклад, а що обговорюватиметься й прийматиметься на рівні Президії. Все це буде чітко розписано.

Запитання кореспондента «Голосу України»:

— Леоніде Макаровичу! Сталося те, що мало статися: ви взяли на себе всю повноту виконавчої влади. Люди хочуть, щоб ця влада була сильною, рішучою й мобільною. Як Ви розбудовуватимете цю владу? Яка модель владних структур бачиться Вам найдоцільнішою в нинішніх умовах?

— По-перше, — сказав Президент, — ту структуру влади, яка є сьогодні, ми до прийняття нової Конституції змінювати не будемо. Мова йде про концентрацію влади і підпорядкування. Зараз, коли Президент взяв на себе безпосереднє керівництво Кабінетом, зникла ситуація, яка була на місцях: кому підпорядковується представник Президента — Президенту чи уряду. Вже її немає. Безпосередньо представник Президента підпорядковується Кабінету міністрів, тому що Президент здійснює керівництво Кабінетом міністрів. Це дуже важливий момент.

Зникли й ті елементи, коли бувало так: у Кабінеті щось робиться, а в адміністрації Президента переробляється або уточнюється. Я сьогодні сказав, що всі проекти і розпорядження Президента і його указів обговорюватимуться в Кабінеті міністрів. Жодного документа без підписів виконувача обов'язків Прем'єр-міністра і тих, котрі його готують, не буде підписано.

Так само ми об'єднуємо зараз і апарати. Ось у нас буде єдина прес-служба, буде єдине управління справами, зникнуть усі дублюючі органи. Залишиться в адміністрації Президента тільки те, що суто належить до президентських функцій — питання протоколу, громадянства, помилування, нагород та інші.

Отже, ми цим актом знімаємо роздвоєння влади — і на місцях, і в центрі.

Але якщо говорити про якісь докорінні зміни, то вони можуть бути тільки після виборів, після прийняття нової Конституції. Як визначиться народ, держава — чи то обиратимуться владні органи — я стою на тому, щоб, скажімо, обирався глава виконавчої влади, які будуть представницькі органи — чи вони будуть професійні чи такі, як зараз; яка буде система відповідальності, структура влади; який буде устрій нашої держави — все це комплекс тих проблем, які сьогодні ми не можемо розв'язувати, не прийнявши нової Конституції. Тому ми зараз робимо тільки те, щоб максимально використати ту владу, яка сформована, зняти суперечність і в центрі, і на місцях.

Записав Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНАМИ

Перший заступник Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинець зустрівся 30 вересня з групою ветеранів війни — керівниками Київської міської та ряду обласних організацій «Останній воєнний призов» на їх прохання.

Представники ветеранської громадськості висловили занепокоєність затримкою прийняття Верховною Радою України Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Вони поставили також питання про визнання в законодавчому порядку учасниками бойових дій осіб, які були мобілізовані до Збройних Сил колишнього СРСР під час військових призовів 1941—1945 років, не досягнувши на день призову повноліття, висловили ряд інших зауважень у зв'язку з розглядом цього питання у Верховній Раді.

В. В. Дурдинець запевнив учасників зустрічі, що їх пропозиції будуть уважно розглянуті і доведені до народних депутатів України. Він підкреслив, що Верховна Рада вважає питання про статус ветеранів війни надзвичайно важливим і має намір повернутися до розгляду законопроекту на найближчих пленарних засіданнях. Верховна Рада разом з Президентом і урядом для посилення соціальної захищеності ветеранів робитиме максимум того, що можливе за нинішньої складної економічної ситуації.

Відбулася щира розмова про стан справ у країні, про становище людей старшого віку та можливі кроки держави до поліпшення їх життя.

(Укрінформ).

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Відомо, якою актуальною для України є проблема енергозбереження. Менше половини потреб у паливі покривається за рахунок національних ресурсів, а питомі витрати енергії на одиницю національного доходу вдвоє перевищують європейський рівень. За даними Міненерго, в промисловості України щорічно непродуктивно витрачається близько 3 мільярдів кіловат-годин електричної і 6 мільйонів гіга-калорій теплової енергії. Ускладнюють обстановку неефективна структура народного господарства, затратність економіки, застарілі техніка і технологія, відсутність прогресивного нормування витрат енергії.

Ці та інші факти депутати наводили на засіданні **Комісії з питань розвитку базових галузей народного господарства**, аналізуючи ситуацію в країні. Комісія завершує опрацювання проекту Закону про енергозбереження: на ІІ думку, в цілому він відповідає вимогам сьогодення, сприятиме подоланню кризи.

У Комісії з питань правопорядку та боротьби із злочинністю ведеться робота по узагальненню пропозицій і зауважень до проекту Кримінального кодексу, що надійшли від народних депутатів, міністерств, відомств, наукових та навчальних закладів. Одночасно організуються і вже частково проводяться кримінологічна та інші експертизи законопроекту. З цією метою його перекладено російською, готується переклад англійською мовами. Відповідно до Декларації прав людини проект закріплює принципи законності, рівності всіх перед законом. Робота над ним спрямована насамперед на забезпечення реалізації Державної програми боротьби із злочинністю.

На виконання доручення Верховної Ради про внесення на її розгляд питання про стан і заходи щодо зміцнення національної безпеки України в **Комісії з питань оборони і державної безпеки** відбулася робоча нарада. В ній взяли участь представники кількох постійних комісій Верховної Ради, Адміністрації Президента, міністерств і відомств. Вони обмінялися думками щодо створення цілісної системи національної безпеки України з урахуванням її основних аспектів. Створено робочу групу, яка приступила до підготовки цього питання та проектів відповідних законодавчих актів на розгляд восьмої сесії.

Над проектом нової Конституції України, зокрема, з питань, що стосуються жінок, сім'ї, дітей, триває робота в **Комісії у справах жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства**. Тут опрацьовується також законопроект про внесення змін доповнень до Кодексу законів України про працю.

Проект нового Основного Закону розглянуто і в **Комісії з питань народної освіти і науки**. Конкретні пропозиції депутати мають висловити під час обговорення цього питання на пленарних засіданнях Верховної Ради. Крім того, комісія завершила опрацювання змін і доповнень до Закону про освіту.

Прес-центр Верховної Ради України.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про реорганізацію управління фінансово-господарською діяльністю Адміністрації Президента України і апарату Кабінету міністрів України

З метою усунення дублювання у фінансово-господарській діяльності Адміністрації Президента України і апарату Кабінету міністрів України та відповідно до Указу Президента України від 27 вересня 1993 року № 383 «Про керівництво Кабінетом міністрів України» **постановляю:**

1. Ліквідувати Управління справами Адміністрації Президента України.

2. Покласти на міністра Кабінету міністрів України координацію роботи організацій і підприємств, що забезпечують діяльність Адміністрації Президента України та апарату Кабінету міністрів України.

3. Утворити в структурі Адміністрації Президента України сектор господарського обслуговування.

4. Встановити, що правонаступником усіх прав і обов'язків ліквідованого Управління справами є Адміністрація Президента України.

5. Секретареві Адміністрації Президента України вирішити відповідно до законодавства України питання, пов'язані з ліквідацією Управління справами Адміністрації Президента України.

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
29 вересня 1993 року.

«САРКОФАГ»: ПОПЕРЕДУ ТЕНДЕР

30 вересня Президент України Л. Кравчук зустрівся з представниками організацій-переможців міжнародного конкурсу на краще розв'язання проблеми зруйнованого енергоблока Чорнобильської АЕС, який закінчився у червні.

Він зазначив, що головним результатом конкурсу стала розробка чіткої концепції подальших робіт на «саркофазі». Проте, на думку Президента, йдеться не лише про усунення загрози від четвертого блока, а про долю всієї атомної енергетики. Адже технології, що їх використовуватимуть для знешкодження решток четвертого блока, то технології початку XXI століття — часу закінчення роботи багатьох АЕС світу.

Л. Кравчук привітав намір шести переможців конкурсу об'єднатися для подальшої роботи у консорціумі. Він також повідомив, що український уряд для визначення розробника техніко-економічного обгрунтування концепції «Укриття» збирається провести міжнародний тендер. А щоб уможливити фінансування робіт на «саркофазі» доцільно було б створити цільовий міжнародний екологічний фонд.

Президент України з повагою поставився до бажання фірм негайно стати до праці та обов'язкових вимог можливих фінансистів. Він висловив сподівання на гнучкість у їхніх відносинах і пообіцяв усіляку підтримку з боку України.

Олексій БРЕУС.

ЗГАДАЙТЕ СВОЇ ДЕКРЕТИ, КОЛЕГО

Учорашні флагмани державотворення, а заодно й ідеологи національної зовнішньоекономічної політики, пан В. Пинзеник — екс-віце-прем'єр-міністр та колишній його заступник пан В. Терьохін сьогодні щедро, з завзяттям, гідним далеко більш достойного застосування, роздають інтерв'ю засобам масової інформації. Інтерв'ю на зразок «Та я, та ми!.. Захочете — колеса з Великого Воза познімаємо!» Є таке сузір'я на небі.

Не познімавши, однак, тепер чухаються, шукаючи винного. Солідна частка звинувачень і критики летить, зокрема, в бік МЗЕЗ та І. Герца, в мій. З приводу негативної, за їхньою оцінкою, діяльності цього міністерства. Герц, мовляв, чинить опір децентралізації зовнішньоекономічної діяльності, «его ведомство иногда отказывается выдать бесспорные законные лицензии и в то же время выдает, например, лицензии на экспорт стратегического сырья... Сегодня остается одна причина в существовании квот и лицензий — возможность получать взятки, других причин нет». (??!). Тижневик «Бизнес», № 35, 1993р.).

А ось у числі 32 газети «Пост-Поступ»: «3 квітня 1993 року команда Пинзеника боролася за скасування експортних податків, квот та ліцензій. Міністр зовнішньоекономічних зв'язків Іван Герц був категорично проти, він казав: «Як це так, як це держава може випустити з рук регулювання зовнішньоекономічної діяльності», що можна зрозуміти хіба так: як це чиновники МЗЕЗ можуть випустити з рук такий ласий шматок, як монополія у зовнішній торгівлі. Леонід Кучма взагалі заявив, що децентралізація керівництва зовнішньою торгівлею — це нонсенс». І далі: «...дешеві долари розподіляються адміністративно і надзвичайно вигідно для того, хто «сидить» на розподілі. Таким чином регламентується імпорт: чиновник, а не реальна ситуація на ринку, що треба ввозити в Україну, а без чого вона обійдеться».

А скільки таких «перлин» ледь не щодня звучить в ефірі? Важко підрахувати, ще важче процитувати.

Проте, на відміну від пана Пинзеника не збираюся сьогодні давати оцінку його діяльності на посту віце-прем'єра. Нехай допоможуть шановному українському загалу дати цю оцінку факти, а також здоровий глузд.

Перш за все: а чому Віктор Михайлович і «його команда» почали боротися за діло праведне лише з квітня поточного року, а не з листопада—грудня минулого? Тобто, відтоді, як вони, отримавши від Верховної Ради надзвичайні повноваження, творили законодавство у сфері зовнішньоекономічної діяльності? Чому той період сьогодні поза їхньою увагою?

А тому, що протягом тих перших місяців своєї діяльності в новому Кабінеті міністрів перелицьовані ними добродії пекли, як млинці, один за одним не до кінця продумані, а часом взагалі позбавлені логіки декрети з питань регулювання ЗЕД, повністю нехтуючи при цьому думку фахівців як МЗЕЗ, так і інших міністерств. Це стосується, зокрема, Декрету (одного з перших, авторами якого були саме вони) «Про оподаткування бартерних (товарообмінних) операцій в галузі зовнішньоекономічної діяльності» від 9 грудня 1992 року. Декрет, по суті, заблокував нормальний товарообмін між суб'єктами підприємницької діяльності в рамках колишнього СРСР, позбавив багато підприємств вкрай потрібних сировини й матеріалів, які у зв'язку з виходом України з рубльової зони та відсутністю системи розрахунків можна було отримати тільки шляхом товарообміну. Скільки втрачено від цього у зв'язку з припиненням багатьох виробництв, пан Пинзеник, звичайно, сьогодні не каже.

Далеко не солодше для промисловців нашої країни було також рішення про оподаткування усіх видів зовнішньоекономічних бартерних операцій (спочатку 20%, а потім 28%). Оподаткування, незалежно від того, що вивозиться (високоліквідний на зовнішньому ринку прокат чорних металів, чи поки що низькоконкурентні машини й устаткування), а що завозиться в обмін на цю продукцію (бензин та дизпаливо чи безалкогольні напої та інші товари далеко не першої потреби). Цей Декрет зробив свою чорну справу, призвівши до різкого скорочення реалізації на експорт, а отже, і випуску продукції машинобудування — саме тієї продукції, виробництво якої в рамках кооперації колишнього Союзу було й залишається у нас дуже розвинене.

Суперечка

А чи забули ви, Вікторе Михайловичу, таке своє дітище, як Декрет від 11 січня 1993 року «Про єдиний митний тариф України»? Невже не пам'ятаєте, як із введенням його в дію обкладали ввізним (імпортним) митом товари, без завезення котрих іззовні Україна не могла обійтися? Пригадуєте — нафтопродукти, ліс, кольорові метали, целюлоза?.. Їх надходження потрібно було не оподатковувати, а заохочувати, на державному рівні надавати експортерам широку підтримку. На жаль, все з вашого благословення, пане Пинзенику, робилося навпаки.

Ще одним, безумовно, необхідним, але далеко не оптимальним було встановлення вивізного мита на окремі товари Декретом від 11 січня 1993 року «Про вивізне (експортне) мито у 1993 році». Усвідомлюючи цю неоптимальність, автори Декрету залишили за Кабінетом міністрів право постановами (а не декретами вже!) змінювати ставки вивізного мита. Внаслідок практичної реалізації цього права та ряду інших, вміло протягнутих через певні рішення уряду, було створено умови для звільнення окремих суб'єктів господарської діяльності від сплати податку на добавлену вартість та ввізного мита.

Або взяти Декрет «Про оподаткування й ліцензування експорту товарів (робіт, послуг)» від 12 січня 1993 року, за яким на один і той же товар застосовували подвійне державне регулювання експорту: нетарифне (якщо товар поставляється в межах квоти — не оподатковується) і тарифне (якщо товар понадквотовий — плати вивізне мито). Це створило умови, коли черга по додаткові квоти, на які був дозвіл Кабінету міністрів за поданням Мінекономіки, мало не перевищила чергу для отримання по них ліцензій в МЗЕЗ. А квотами на експорт чорного металу було перевершено очікувані обсяги його виробництва (квота — 25,7 млн тонн, очікуване виробництво в 1993 році — 24 млн тонн, фактичний експорт за 1992 рік — 10 млн тонн, в тому числі до країн далекого зарубіжжя — 2,5 млн тонн і близького—7,5 млн тонн).

Як думає пан Пинзеник, чи не є отаке штучне перевищення пропонування над попитом на зовнішньому ринку однією з причин катастрофічного падіння там цін останніми місяцями на деякі види металу на 15—25 відсотків? Але і в цій непривабливій ситуації колишній віце-прем'єр, кидаючи докір на адресу Герца, що «его ведомство иногда отказывается выдать бесспорные законные лицензии», забуває, що ще зовсім недавно звинувачував його у зворотному: мовляв, надто багато дав ліцензій на експорт металу.

Передчасним, на мою думку, є рішення Кабінету міністрів про зменшення вивізного (експортного) мита на прокат чорних металів та чавун відповідно з 25 і 15 відсотків до 0,5 відсотка, тоді як Мінпром України, МЗЕЗ пропонували залишити його на рівні 15 та 10 відсотків. Прийняте рішення вигідне не виробничникам, а комерційним структурам, котрі, до речі, як показав останній аукціон, купують експортні квоти на ці види продукції за цінами, що в 20 разів перевищують стартові.

Уявіть собі, що комерційні структури з власної кишені викидають на вітер гроші за умови, що експорт продукції, на які вони купили квоти, не дасть їм прибутку. Це ж безглуздя!

Звичайно, я як міністр, фахівці міністерства намагалися у той чи інший спосіб впливати на формування зовнішньоекономічної політики. Але, на превеликий жаль, здебільшого наражалися на глуху стіну амбіційності наших опонентів, котрі як тільки відчули, що спад економіки не зупинився і їхнього професійного розуміння та знань, щоб домогтися зрушень на краще, не вистачає, першими кинулися тікати з корабля.

Думаю, годі. Дуже прикро, звичайно. Прикро тим більш, що пан Пинзеник без найменшого докору совісті поливає багнюкою врешті-решт не одну якусь особу, не Герца як такого, а увесь колектив апарату міністерства, де всі, виходить, хабарники, корупціонери?!

Ось лежить переді мною щойно отриманий лист пана Йоширо Морі, котрий повідомляє про свою відставку з поста міністра міжнародної торгівлі і промисловості Японії. Здається, для чого йому тепер все це, але ж вслухаймося, вдумаймося у його слова, уявімо серце і розум цієї людини: «Моя робота як міністра ММТП була важким, але разом з тим приємним досвідом. Хочу скористатися з цієї можливості, щоб подякувати за вашу добру волю протягом мого перебування на посаді. Стосовно Конференції міністрів економіки, промисловості та торгівлі Заходу—Сходу хочу висловити щиру вдячність за вашу активну участь у Другій конференції, проведеній в Токіо у травні поточного року, яка, на мою думку, була надзвичайно успішна. Я впевнений, що... (тут опускаю епітети на свою адресу. — Авт.) цей діалог приведе до конкретних результатів у завданнях, визначених конференцією для подальшого поглиблення кооперації між Заходом і Сходом у найближчому майбутньому... Дозвольте висловити щиру надію, що економічні зв'язки між вашою країною і Японією зміцнюватимуться і в подальшому, і додати мої найкращі побажання успіхів у всіх ваших починаннях у прийдешніх роках».

Красиво йде зі сцени Йоширо Морі, правда?

Як бачите, Вікторе Михайловичу, японці й тут нас обскакали. Творимо щось таке, від чого мимоволі спливає на думку діалог двох співрозмовників. «Ох, учора увечері хтось же й співав!» — каже один. — «Та то ми з батьком, — хвалиться другий. — Що, дуже гарно?» — «Як вовки вили». — «Та то батько сам»...

Іван ГЕРЦ,
народний депутат України.

Від редакції. Цей матеріал був підготовлений до друку ще тоді, коли Іван Герц був міністром зовнішніх економічних зв'язків. Проте, думаємо, читачам і сьогодні буде цікаво ознайомитися з точкою зору екс-міністра Івана Герца щодо діяльності в уряді екс-віце-прем'єр-міністра Віктора Пинзеника.

Польовий стан

Другими жнивами на Полтавщині називають землероби Полтавщини збирання цукрових буряків. Нинішнього року їх вирощено на 146 тисячах гектарах. Часто на перешкоді стають осінні дощі, тож механізатори роблять усе можливе, щоб вчасно викопати буряки і продати державі 3 мільйони 900 тисяч тонн цукру.

На фото: Леонід Бачевський — водій акціонерного товариства «Україна», що в Карлівському районі, один із тих, хто очолює список кращих на перевезенні буряків з поля на цукрозавод.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА.
Полтавська область.

З ГЕКТАРА — ПО 350 ЦЕНТНЕРІВ

Третій сезон на полях агрофірми «Заповіт» Луцького району вирощують картоплю за голландською технологією. Цього року на 90 гектарах висаджено чотири сорти картоплі: «Прнор», «Фреско», «Луговський», «Санте». Днями в господарстві приступили до збирання сорту «Санте», який торік дав по 500 центнерів з гектара. Такого врожаю на Волині ще не знали.

— За погодними умовами нинішній рік дуже важкий, — розповідає головний агроном агрофірми Олександр Бідзюра. — Тому врожайність буде дещо менша. Тепер збираємо по 350 центнерів картоплі з гектара. Елітне насіння сортів «Санте» і «Луговський» продаватимемо господарствам області. Всім, хто бажає. Цінність цих сортів і в тому, що вони — середньо-раннього призначення, це дає можливість уникнути згубної дії фітофторози і сприяє високій врожайності.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

НА ПОРОЗІ ЗИМИ

Колегія обласного управління сільського господарства та продовольства Волинської облдержадміністрації, президія обкому профспілки працівників агропромислового комплексу та обласна рада колективних сільськогосподарських підприємств ухвалили провести в області огляд-конкурс (триватиме до першого листопада) підготовки тваринницьких приміщень до роботи в осінньо-зимовий період 1993—1994 років. Особливої уваги надаватимуть підготовці виробничих приміщень, готовності котелень, опалювальних систем, створенню для тваринників належних умов праці тощо. Переможці огляду-конкурсу будуть нагороджені почесними грамотами й грошовими преміями: за перше місце — 4, за друге — 3 і за третє — 2 мільйони карбованців.

Продиктовано в номер

Привітання васильківцям

З нагоди тисячоліття від дня заснування міста Василькова Президент України Леонід Кравчук направив привітальну телеграму його органам влади. Звертаючись до всіх васильківців, Президент висловив глибоке переконання в тому, що «відзначення цієї пам'ятної історичної дати сприятиме утвердженню почуття патріотизму, любові до рідної землі, упевненості в тому, що ми всі гуртом поборемо негаразди на многотрудному шляху розбудови демократичної Української держави».

Киянам, схоже, буде тепло

Як повідомив на брифінгу заступник представника Президента в Києві П. Шкудун, з 30 вересня починається опалювальний сезон в місті. Звичайно, процес не можна розпочати одномоментно і скрізь. В різних районах опалення починається протягом тижня. До того ж спочатку буде проведено випробування систем, а в деяких місцях — завершено ремонтні роботи (до 5-10 жовтня). Тому пріоритети надаватимуться дитячим закладам, школам, лікарням. Вугілля і мазуту для опалення в місті запасено достатньо — навіть більше, ніж минулого року. Не визначена до кінця лише ситуація з газом.

П. Шкудун розповів також про роботу служб, які займаються постачанням в місто води, очищенням промислових викидів, житлово-комунальною господарства.

Акції протесту кримських татар

Набагато більше відвідувачів, ніж звичайно, приймали в останній день вересня керівники міськ- та райвиконкомів Криму. Головним чином то були кримські татари. Привела їх до кабінетів побутова невлаштованість окремих татарських сімей. Акція мала і політичну мету — висловити невдоволення позицією кримського парламенту, який не прийняв доповнення до закону «Про вибори Верховної Ради Криму», де передбачалися 6 національних квоти представництва у Верховній Раді Криму депортованих народів. Виявом протесту проти дій влади, яка ігнорує інтереси етнічних меншин, стало блокування залізничних трас на території Сакського та Красногвардійського районів.

Спорт

Тепер — «Айнтрахт»

Суперником «Дніпра» у наступному етапі розиграшу Кубка УЄФА буде клуб « Айнтрахт»(Франкфурт, ФРН), який здолав московське«Динамо».

* * *

Футбол. Першість України. Друга ліга. 10 тур: «Меліоратор» — «Таврія» — 2:0, «Титан» — «Чорноморець-2» — 4:2, «Чайка» — «Гірник» — 0:0, «Войковець» — «Бажановець» — 1:3, «Дружба» — «Вагонобудівник» — 1:0, «Азовець» — «Динамо» — 0:0, «Газовик» — «Металург» — 1:0, «Галичина» — «Шахтар» — 2:0, «Дністер» — «Нафтохімік» — 1:1, «Зірка» — «Явір» — 2:0.

Лідирують «Явір», «Динамо» і «Борисфен», у яких по 14 очок. 13 очок — у «Меліоратора», 12 — у «Зірки». Матчі 11 туру відбудуться 6 жовтня.

Хокей. Чемпіонат МХЛ. «Динамо» — «Крылья Советов» — 1:5, «Тівалі» — «Сокіл» — 3 :1, СКА — «Пардаугава» — 3:4, «Ітіль» — «Кристал» — 2:0, «Металург» Мг. — «Трактор» — 6:5, «Торпедо» Я. — «Металург»Ч. — 3:4.

Попереду «Металург» Мг. — 17 очок, у «Динамо» — 16, «Лади» — 15. «Сокіл»посідає 8 місце з 12 очками.

Комісія Верховної Ради України з питань планування, бюджету, фінансів і цін висловлює глибоке співчуття Голові підкомісії Корнієнку Леоніду Яковичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері.

ХЕЛЛОУ, ХЬЮСТОН!

Щось новеньке

Можливість скористатися з послуг міжнародного телефонного зв'язку з'явилася у кожного мешканця Луганської області. Стала до ладу і ввімкнена до національної мережі комунікацій перша в Донбаському регіоні цифрова автоматична міжнародна станція.

Ця найбільш досконала система цифрової комунікації забезпечує зв'язок діловим людям з більш як 50 країнами світу. А впроваджує її спільне україно- американо-голландсько-німецьке підприємство «УТЕЛ».

На відкритті станції виступили представник Президента в Луганській області Е.Хананов, генеральний директор обласного підприємства зв'язку Л.Сосюк, перший заступник міністра зв'язку України Ю.Соловйов, генеральний директор СП «УТЕЛ» Д.ван Лохем. Вони відповіли на запитання присутніх.

Наприклад, і на таке підступне: навіщо західним бізнесменам співпрацювати з нами, початківцями? Чим будемо розплачуватися?

Відповідь була конкретна. Вкладання грошей в телекомунікації обіцяє високі прибутки.

Можна порадувати й тих, хто не збирається телефонувати за межі України. Спільне підприємство сподівається на прибутки через два роки. Гроші від цього будуть використані для розвитку і міжнародного телефонного зв'язку, і місцевих мереж. До речі, у замітці «Оттава? Це — Полтава!» 18 вересня повідомлялося про введення в дію цифрової телефонної станції, спорудженням якої заклопотане у Полтаві «УТЕЛ». Потребують уточнення тарифи цього СП за міжнародний зв'язок: з Північною Америкою — 2,5 долара за хвилину, з Австралією — 4 долари. За послуги найвищої якості, відповідно, 5 і 7 доларів. Можливі розрахунки й у купонах.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.
Фото Івана РЕУТОВА (Укрінформ)

Ювілеї

ТВОРЕЦЬ ГЕРБА І ГРИВНИ

У Канівському музеї Т.Г.Шевченка відбулася наукова конференція, присвячена 120-річчю Василя Кричевського — архітектора Тарасового меморіалу, видатного митця українського відродження, творчий спадок якого лиш у наші дні повертається на Батьківщину. Учасники вченого зібрання ознайомилися з виставкою, присвяченою родині художників Кричевських, якою опікувалась, зокрема, й онука Василя Кричевського Катерина Кричевська- Росандич. Особлива заслуга Майстра перед Вітчизною, підкреслювалось на конференції, створення у 1918 році Великого і Малого гербів України, що стали основою сучасних державних символів.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Добра вість

ПОСАДИВ НІМЕЦЬ ЛИПУ

У досить оригінальний спосіб було закріплено підписання угоди про дружбу та співробітництво між Київським районом Сімферополя та районом Ханшусхайм, що в німецькому місті Хайденберзі. Голова райради Анатолій Єфименко та німецький гість, голова міськрайонного об'єднання Ханшусхайм Мартін Хорніг посадили у центрі Сімферополя дерево дружби — кримську липу.

Підписана між районами угода фактично лише закріпила на папері ті дружні стосунки, які склалися ще три роки тому, почавшись із звичайного листування кримських школярів з німецькими однолітками. З того часу райони налагодили співробітництво митців, спортсменів, підприємців і просто жителів за принципом: від сім'ї — до сім'ї. Сімферопольські художники відкрили у Хайдельберзі виставку, учні ПТУ їздили на стажування, а місцева швейна фабрика одержала перші замовлення з Німеччини. Надалі плановано тісне співробітництво районів в усіх сферах економіки, створення спільних виробництв, стажування сімферопольських робітників у Німеччині.

Юрій ТИМОШУК.
Сімферополь.

ЗАКОРДОН НАМ ДОПОМОЖЕ? АЛЕ ТІЛЬКИ ДОСВІДОМ

Контакти

У Трускавці завершено 10-денні курси з місцевого самоврядування для керівників місцевих держадміністрацій мерів. Навчання було організоване Вестмінстерською фундацією за демократію, Нотінгемським університетом (Великобританія) та інститутом менеджменту «Львів» при сприянні обласної і міської адміністрацій. Дискусії, за словами учасників курсів, тривали і вдень і вночі, адже вивчення уроків західної демократії збіглося з бурхливими політичними подіями в Україні і «курсанти» з різних регіонів мали можливість звіряти прекрасні теорії з не менш дивовижною практикою. Після цих дискусій професор Нотінгемського університету Давід Ріган заявив на прес-конференції, що він вражений інтелектом українських колег і завершив свій виступ словами «Слава Україні». Звичайно, неможливо механічно перенести західний досвід, що формувався століттями на український грунт, та окремі зерна досвіду можна було б і запозичити. Зокрема, на Заході органи самоврядування мають права податкової ініціативи і таким чином формують левову частку місцевих бюджетів. Ми ж чекаємо на свою пайку зверху.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Коротко

КАДРИ ВИРІШУЮТЬ УСЕ

І в сфері релігії також. Тому в Рівному, у приміщенні єпархіального управління УПЦ КП, діють пастирські курси. Майбутні священики навчаються щодня, окрім вихідних та великих церковних свят. Через 6 місяців випускників направляють на заочне навчання до Львівської та Луцької семінарій. Курси — якоюсь мірою — крок вимушений ,адже в УПЦ дуже не вистачає священиків і дияконів.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівне.

Знак біди

ВЕСІЛЛЯ З СТРІЛЯНИНОЮ

Минулого року троє прикордонників однієї із застав, розташованої у Глибоцькому районі Чернівецької області, потай від командування на викрадений черговий автомашині виїхали на сільське весілля. Непроха괐 гостей нагодували й добряче підкріпили самогоном. Але ті виявилися невдячними — почали лупцювати місцевих парубків. Та потерпілі швидко отямилися й перейшли в контрнаступ. Тоді один з прикордонників стрибнув у кузов автомашини, вихопив автомата й почав стріляти по весільному натовпу. Кількох людей було поранено, двоє загинули.

Нещодавно відбувся суд над зловмисниками.

За розвал військової дисципліни, крім того, позбулися своїх посад командир Чернівецького прикордонного загону та начальник застави.

Василь БАБУХ.
Чернівці

Уклін Добротворцю

Наприкінці вересня виповнилося 75 років з дня народження Василя Сухомлинського

Україна може гордитися: у неї є Сухомлинський.Хоч би як возвеличували чи занижували значення його творчості, подвижницької діяльності за колишніх і нинішніх часів, маємо визнати: ми жили в епоху, коли жив і творив видатний український педагог, вчений із світовим ім'ям. Та чому жили? Доба Сухомлинського триває, хоч і пішов Василь Олександрович від нас 23 роки тому в жовтні 1970-го. «Серце віддаю дітям», «Народження громадянина», «Листи до сина», «Павлишська середня школа»... Кожен скаже: автор цих книг — Сухомлинський. Доба його продовжується, бо живе він у серцях тисяч і тисяч своїх вихованців, колег і учнів, багато з яких з'їхалося цього дня до Павлиша, в середню школу його імені. За словами нинішнього директора Миколи Семенкова, в школі пройде тиждень Сухомлинського. Розпочався він урочистостями, конференцією, на яку запросили представників усіх педколективів Онуфріївського району, колишніх учнів Василя Олександровича, вчителів-пенсіонерів, громадськість.

Чекають тут і гостей із зарубіжжя. 6 — 9 жовтня відбудеться міжнародна конференція «Європейська педагогіка і Василь Сухомлинський як сучасний педагог- гуманіст». Планована вона в три етапи. Спочатку в Києві, потім — у Кіровоградському педінституті імені Винниченка і, нарешті, — в Павлиші. Серед численних українських і зарубіжних учених, які візьмуть у ній участь,— Х.Франгос, професор університету з грецького міста Салоніки, голова Міжнародного товариства послідовників Сухомлинського.

Освітяни Кіровоградщини цей навчальний рік назвали іменем Сухомлинського. У педінституті майбутні вчителі-філологи об'єдналися в педагогічний клуб «Сухомлинець», щоб глибше вивчити спадщину видатного вченого-педагога. По суті, революціонера у своїй галузі, який чи не перший протиставив сталінській догмі виховання з людини «гвинтика» систему — народження громадянина. Як суспільно значущої неповторної особистості.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

НА УЛАМКАХ ВАРШАВСЬКОГО ДОГОВОРУ

РЕАЛІЇ

Організація Варшавського Договору не те, що зійшла з політичної арени світу, а буквально стрімголов розпалася на такі скалки, що будь-який історично всевладний маг-чарівник не зміг би знову зліпити її докупи. Зникли СРСР і НДР, розпалася Чехословаччина, на світ вийшли численні непорозуміння (а то й конфлікти) між державами — колишніми братами по зброї.

Що ж далі? Над цим, здається, вже не замислюються у столицях Центрально-Східної Європи. Кожний вбачається у вступі до НАТО, блоку, проти якого ще порівняно недавно були націлені військові потенціали цих держав.

Прагнення до членства у НАТО несли на своїх передвиборних транспарантах праві та деякі центристські партії Польщі. І від того, що на виборах перемогли ліві, загальний напрям польської політики — на Захід може лише пригальмуватися, але аж ніяк не змінитися взагалі: занадто сильні там пронатовські настрої. Недарма і Президент, і усі прем'єр-міністри по черзі вказували на Схід як на джерело потенційної небезпеки для Польщі.

Укотре крапку над «і» оставив цими днями і прем'єр- міністр Словаччини В.Меч'яр: «Наша мета і програма — стати складовою частиною НАТО, організації, що нині є єдиною оборонною структурою в Європі, яка діє ефективно... Словацька армія має вступити до НАТО як партнер, здатний виконувати складні завдання військового союзу». Отже, поки дехто, зокрема і в Києві, тішиться надією на створення військово-політичного угрупування, яке стало б буфером між Заходом і Росією, владні структури одного з наших найближчих сусідів дотримуються діаметрально протилежної точки зору. Характеризуючи ситуацію, якою її бачать з Братіслави, міністр закордонних справ Словаччини Й.Моравчик прямо заявляє: «Дискусії про те, куди націлена Словаччина — на Схід чи на Захід, вважаю за абсолютно непродуктивні, оскільки орієнтацію на Схід за наших умов не можна брати до уваги».

Дещо обережніше ставиться до проблеми офіційна Прага. Чехія теж не раз заявляла про свою прихильність до НАТО, але, згідно з заявами керівників цієї держави, там не чекають, що Чехію приймуть до НАТО «одного чудового дня». Більше того, на думку міністра закордонних справ Чехії Й.Железця, членство у НАТО — це винятково серйозні обов'язки. У кінцевому підсумку вони означають, що за певних обставин громадяни однієї держави зі зброєю в руках битимуться, а може й вмиратимуть, за інтереси громадян іншої держави. Члени блоку мають також враховувати, що союзницькі обов'язки можуть втягнути ту чи іншу країну у конфлікт, в якому вона не хотіла б брати участь.

Звідси — висновок: всі сторони, які домовляються про членство у НАТО, мають усвідомлювати спільність або схожість власних інтересів і цінностей. Тому слід говорити не про вступ до НАТО, а про процес, який зрештою зробить Чехію членом Північноатлантичного блоку.

А тим часом військові не дрімають. Вони заявляють, що усі члени «Вишеградської групи» — Чехія, Словаччина, Угорщина й Польща — повинні «підігнати» системи озброєнь цих держав до аналогів у країнах НАТО. Зокрема, така точка зору взяла гору на нещодавній краківській нараді представників вищого командування цих країн.

Звичайно, є низка технічних причин, які спонукали генералів до такої заяви. Справді, на озброєнні «Вишеградської групи» є техніка з тавром «Зроблено в СРСР». Розпад Союзу призвів до того, що в арміях цих країн бракує запчастин, кваліфікованих фахівців з обслуговування обладнання тощо. Але ж, з іншого боку, і російські, і українські, і, приміром, казахстанські заводи-постачальники під землю не провалилися, а суверенні держави—члени СНД мають власні армії, які могли б допомогти колишнім братам по зброї спеціалістами. Отже, річ не тільки в об'єктивних технічних труднощах. Йдеться про високу політику.

Військові поспішають. Приміром, Польща вже заявила, що найближчим часом замінить деякі засоби та системи управління, які несумісні з аналогами, в арміях країн — членів НАТО.

Цікава деталь: оскільки усі посткомуністичні країни Європи в тяжкому економічному стані, то на які гроші закуповувати натовську техніку? За цих умов деякі члени «Вишеградської групи» прагнуть інтегрувати у НАТО власну збройову промисловість. У цьому зв'язку характерна недавня заява В.Меч'яра: «Ми не розуміємо, навіщо треба налагоджувати нове військове виробництво у Чеській Республіці, тоді як у Словаччині воно вже існує на високому технічному рівні і може бути розгорнене за один-два тижні. Тому ми запропонували НАТО виробничі площі, які маємо».

От тільки чи захоче НАТО, де конкуренція на ринку озброєнь часом нагадує справжні битви, пускати на нього ще й своїх колишніх ворогів?

Володимир САВЦОВ.

Більшовицькі вечори

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Вартові порядку змогли діяти за такої ситуації з трудом — і сотні машин згромадилися протягом кількох хвилин з обох боків Тверської. А наступного дня радіо повідомило, що невідомі «месники» намагалися організувати терористичні акти в школах. З багатьох навчальних закладів евакуювали дітей, бо невідомі сповістили про закладені в будинках вибухові пристрої. В результаті з'ясувалося — просто провокація.

У самому ж «Білому домі» людей дедалі меншає. Прес-секретар Хасбулатова Костянтин Злобін, одягнений в теплу «аляску», раз по раз дає брифінги журналістам в «БД». Увесь час говорить одне й те ж: ось почне Єльцин штурм — тоді всьому світові стане зрозуміло, хто є хто. Але штурму немає й досі.

Є лише той факт, що Президент намагається розв'язати проблеми методом: «Ребята, давайте жить дружно!» Про це свідчить поставлений урядом Москви захисникам «оплоту демократії» новий ультиматум, за яким звільнити будинок наказано в понеділок, 4 жовтня. Як відомо, до цього термін наступав 29 вересня о 10 ранку.

«Розрядка» після «холодної війни»?

Після нагнітання напруження в Москві за останні дні домовленість між урядом та колишньою ВР РФ, що її було досягнуто в ніч з 30 вересня на 1 жовтня, може бути розцінена ЯК певна сенсація. Виходив компроміс: Руцкой пообіцяв зібрати й складувати стволи, а Єльцин «ввімкнув» світло в «Білому домі». Повне зняття блокади очікують після вивезення з «Білого дому» «нештатної зброї». Вчора вранці перед журналістами виступив керівник адміністрації Президента С.Філатов, який висловив надію, що нічна угода «дасть змогу покласти край протистоянню властей і зняти напруження в Москві». Філатов, уперше за останні дні, передбачив можливість переговорів між Єльциним і розпущеним ним ВР РФ.

Але й тут не все так просто. Керівник неурядового центру «Стратегія» Геннадій Бурбуліс, вплив якого на Єльцина зовсім не зменшився, на своїй прес-конференції підкреслив: коли Борис Миколайович каже, що штурму «Білого дому» не буде, він має на увазі мирних громадян, що там перебувають, а не людей зі зброєю, котрі вже порушили закон. І ще про один цікавий факт повідомив Бурбуліс. У його рідній Свердловській області мала Рада і облрада виступили проти указів Єльцина, а 70 відсотків населення підтримали. Ось і постає запитання, акцентував увагу Геннадій Едуардович, кого ж представляють ці самі «представницькі органи влади»?

У цих репліках Бурбуліса явно прозирали натяки, що розгоном самої Верховної Ради справа може не обмежитись, і місцеві Ради, якщо вони спробують торпедувати підготовку до виборів, чекатиме така ж доля.

Але повернімося до суті домовленостей між «Білим домом» і урядом РФ. Немає сумніву, що на їхню появу вплинули звернення Патріарха Алексія II, нарада представників місцевої влади, пасивне гальмування виконання указу Єльцина на місцях. А крім того, тактика більшовиків, спрямована на дестабілізацію функціонування міста. Але є й ще один дуже вагомий аргумент послаблення блокади «БД»: всім, включаючи Руцкого й Хасбулатова, стало ясно, що тисячі народу не побіжать визволяти з біди «своїх лідерів, представників молодої російської демократії». Жорсткі дії влади, використання ЗМОПу під час розгону більшовицьких тусовок у центрі Москви призвели до різкого зменшення кількості учасників акцій непокори. А арешт лідера «союзу офіцерів СРСР» Терехова і порушення проти нього кримінальної справи за статтею, що може обернутися десятирічним ув'язненням, вгамували запал тих, хто розраховував на «черговий блеф» Єльцина. Вибуху масового невдоволення, на котре розраховували Хасбулатов і Руцкой, не сталося, а отже, у реальної російської влади з'явилася можливість діяти більш планомірно.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

P.S. Коли верстався номер, у редакцію надійшла звістка: парламентарії розпущеної ВР РФ відкинули досягнутий уночі компроміс.

Західних туристів не дуже налякаєш

Ще тиждень тому курдські сепаратисти тримали як заложників 6 західних туристів та одного новозеландця. Лідери Робітничої партії Курдистану заявили, що звільнять їх, якщо натовські союзники Туреччини припинять військову допомогу турецькій армії, яка проводить винищувальні операції проти курдських загонів. Поки що не надійшло повідомлень про звільнення туристів-бідолах.

Цікаво, як викрадання мандрівників з Європи, вибухи в курортних місцях, підпалювання готелів впливають на туристичний сезон в Туреччині? «Заплановані на цей рік 4,5 мільярда доларів від туризму ми візьмемо, — сказав кореспондентові агенції Франс Прес заступник міністра туризму Кьорель Гоймен. — Та коли б не терористичні акції, цей показник можна було без особливих зусиль перевищити».

Проблеми

За сім місяців цього року іноземних туристів у Туреччині було на 23 відсотки більше, ніж у відповідному періоді торік. Хоча після вибухів в місті Анталія на березі Середземного моря й довелося скасували 90 тисяч заявок. Місцеві туристичні фірми вважають, що охочих відвідати цей район буде на 10 відсотків менше, ніж торік, тобто 1,7 мільйона чоловік. Очікувалося, що на відпочинок до Туреччини приїде два мільйони німців, але, напевне, чимало з них відмовиться від цього. У червні цю країну відвідали 300 тисяч французів, стільки ж, власне, що й торік, але в липні, після серії терористичних акцій, їх значно поменшало. В Англії та Швеції попросили своїх громадян не відвідувати південно-східні райони Туреччини, де найчастіші випадки викрадення туристів.

Словом, курдські сепаратисти все-таки завдали певного удару туристичному бізнесові в країні. Та й попри це Туреччина — за словами Кьореля Гоймена — єдина держава в Європі, якій за сім місяців вдалося збільшити свої доходи від туризму. Певно так воно і є, бо ті західні туристи, які ще рік-другий тому відпочивали в Югославії, зараз обминають її десятою дорогою.

Спартак ТОЛОКА.

Диваки

Бажання потрапити до відомої Книги рекордів Гіннесса спонукає людей до незвичних дій. Майже сто чоловік протягом двох днів займались плетінням... канату. Результатом такої спільної творчості став ось такий витвір довжиною 129,74 метра. Слід зауважити, що автори мотузкового «дива» не знають, де його можна використовувати й чи не доведеться його взагалі розплести.

Фото Кейстон — ІТАР-ТАРС.

Киргизстанський калейдоскоп

Наближається паспортизація

Уряд Киргизстану завершив розробку паспорта нового зразка. Відтепер громадянинові Киргизстану не треба буде обновлювати фотографії при досягненні певного віку. Киргизстанський паспорт обновлюватиметься кожні 10 років і слугуватиме службовим та закордонним документом водночас, що дає право на виїзд до інших країн. Правда, поки що не ясно, коли киргизстанці почнуть одержувати ці документи. Відомо лише, що перші 50 тисяч паспортів буде віддруковано в одній з дружніх країн. В якій? Це поки що таємниця.

Тільки холери й не вистачало

Рішенням республіканської протиепідеміологічної комісії тимчасово припинено всі вояжі жителів Киргизстану до Індії, Пакистану, Афганістану. Зробили жорсткішим контроль за овочами та фруктами, що їх завозять в республіку. Поряд з митними постами стали діяти санітарно-контрольні пункти.

Усе це не випадково: в Азії лютує холера. Спалахи хвороби зафіксовано й на території сусідніх держав Середньоазіатського регіону — Казахстану, Таджикистану, Туркменистану, а останніми днями — і в ряді районів самого Киргизстану, включаючи Бішкек. У ці дні формують спеціальні комісії з представників районних, міських адміністрацій, відділів внутрішніх справ, міськсанепідемстанцій. Їм надано право конфіскувати продукцію харчування, виготовлену в домашніх умовах приватними особами без відповідного дозволу і здавати конфісковане, після перевірки, на корм худобі. Так в основному, й боротимуться з холерою в республіці. Адже надії на медицину вкрай малі. В зв'язку з відсутністю валютних коштів у Киргизстані практично не лишилося лікувальних препаратів для боротьби з холерою.

Євген ДЕНИСЕНКО.

НА СТОЛІ ЧИ В КОРИТІ

Соціальний зріз: думка власкора

Років десять тому я запропонував керівництву редакції тему: чому селяни згодовують худобі і птиці печений хліб. «Це ж безглуздя, — обгрунтовував я свій майбутній фейлетон, — зібрати зерно, завезти його на елеватор, потім змолоти, спекти хліб, доставити його у магазин, знову завезти у село і вкинути свиняці у корито...»

На мене подивилися довгим співчутливим поглядом.

— У нашій країні, — сказали мені по-батьківському м'яко, — найдешевший у світі хліб. Найдешевший? Це — одне з найбільших завоювань соціалістичного ладу, а ви...

Щодо «завоювання» — я зрозумів, а ось чому «завоювання» у кориті — ні. І до цього часу збагнути не можу. Думав: ну, слава Богу, скінчилася епоха «розвинутого» — буде якийсь толк. Дарма! Прийдеш у село до родичів — у великій мисці намочений хлібець. Курям, свиням... Як колись, так і тепер. «Так ціна ж яка!» — дивуюся. «А що робити, — сестра у відповідь. — Чимось годувати треба...»

Генеральний директор об'єднання хлібопекарної промисловості Леонід Василюк дав інформацію: ще торік у Рівному на добу випікали 100-110 тонн хлібо-булочних виробів, нині — 60-65 тонн. Стільки замовляє торгівля. Черг у магазинах немає.

Вже чую гнівні вигуки: «Та за таких божевільних цін ми незабаром хліба зовсім не їстимемо!» «Хіба ж можна знущатися над людьми?!» Знущатися, звичайно, не можна. Але давайте спробуємо розмовляти і думати спокійно, без зайвих емоцій. Поки що, Богу дякувати, хлібець святий їдять усі і, впевнений, будуть їсти й надалі. А ось у дворі не грають хлібом у футбол. І, йдучи до магазину, людина зважує, скільки їй взяти — буханець, половину чи вчертинку. І споживатимемо хлібець так, як цивілізовані люди споживають. А то, бувало, вискочивши за межі «отчизны», сміялися з чехів чи німців: дикуни, мовляв, хліба майже не їдять. Дикуни, це правда, але не вони.

За сучасної економічної ситуації (стара «комуналка» розвалена, а нову квартиру щойно почали будувати) годі шукати особливих життєвих гараздів, але наша розмова — не «взагалі», а конкретно про хліб. Про наш насущний, якого так не вистачає людям, що живуть не серед гарячих пісків чи у непрохідних джунглях, а на благодатній родючій землі. Ось він, «здобуток», соціалістичного ладу! Точніше — безладдя, бо який може бути лад в антинародній системі?

Очищуючи тіло своє від болячок, породжених комуністично-більшовицькою системою, український народ ще довго стогнатиме і гніватиметься бозна на кого, як нерозумне хворе дитя на лікаря. І ще немало, поки існуватимуть, будуть скиглити різні прочервоні рептильники: «Від народу забирають головне — хліб!», «За межею бідності» і т. д. Так, як свого часу «берегли» хліб. Пригадуєте? Зайдеш до їдальні, а там плакати довкіл — «Хлеба к обеду в меру бери...», «Хлеб — всему голова»... Те ж саме у магазинах. Пісні замовляли, цілі романи... В результаті досить непогано жилося армії «дбачів». А тим часом хліб поїдали свині. І ногами підкидали, кому не лінькі. А з-за океану пливли мільйони тонн золотих зерен...

У благополучних Сполучених Штатах, між іншим, паляниця може коштувати до п'яти доларів, що означає 20 тисяч наших карбованців. Дешево? Звичайно, американці не стільки одержують, скільки ми, а все ж — показово. Догнати Америку ми зараз не збираємося. Але якщо хочемо стати цивілізованою країною, то найперше маємо перестати годувати свиней хлібом. А чим? Тим, чим люди. Тоді нам багато чого відкриється.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівне.

Фото Валерія ІНЮТІНА.

«Таврійські ігри»: народжується традиція

Хто може відповісти, як народжуються традиції? Збіг яких обставин, ідей і думок породжує цю щорічну заповзятість, з якою люди беруться за певну справу? Схоже, цього року ми стали свідками саме процесу «народження» традиції. І сталося це наприкінці серпня у багатому й так традиціями і революційною славою містечку Каховці. Перелривши жагу непокори ще часів громадянської у суто рок-н-рольний драйв, це місто вже давно стало південною українською меккою музичних гурманів.

А поєднавши докупи і всі інші музи, організатори спромоглися на грандіозний фестиваль «Таврійські ігри-93». Цього року в його підготовці брала активну участь і київська дирекція Міжнародних фестивалів (IFM) на чолі з Сергієм Галузіним. Маючи значний досвід у влаштуванні музичних видовищ (ще свіжі в пам'яті проведені нею Дні білоруської культури в Україні і фестиваль «Музиканти проти наркоманії та алкоголізму»), вона залучила до співпраці всі кращі професійні структури і служби вітчизняного шоу- бізнесу. І попри певний скепсис щодо існування такого, нашу жахливу і неповоротку фінансову систему і все те, що ми звично називаємо «об'єктивними труднощами», свято відбулося. Причому на рівні, за який не сором перед нашими іменитими гостями. А таких було досить: «Аліса», «Наутілус Помпіліус», «Агата Крісті» з Росії, «Юкрейніанз» з Великобританії, «Мінатон» з Німеччини, Аріна та «Вето-банк» з Литви, майже французька, київська група «ВВ», «Магазин - Фу» творчого об'єднання «Маски», Кабаре-дует «Академія», а ще Роман Копов, Юрій Лоза, Таїсія Повалій... Навіть важко всіх перелічити.

І все це триденне святкове дійство розгорталося прямо біля пристані Каховського водосховища де зусиллями майстрів Івано-Франківської фірми «Зінтеко» було споруджено гігантську сцену, оснащено новітньою світло- та звукотехнічною апаратурою європейського рівня. Яскравим букетом вогненних троянд розквітало темне південне небо завдяки колишній Всесоюзній творчій майстерні піротехнічних ефектів з Харкова. Неповторний шарм і витонченість додали свято два конкурси краси — «Королева Таврії» та «Дніпровська красуня», що відбулися в місцевому Палаці культури, молоді і спорту.

Судячи з кількості глядачів на численних заходах фестивалю, — це було свято справді всього українського Півдня, всієї нашої Таврії. А за задумами організаторів воно, можливо, перетвориться і в подію загальнонаціональну. Вже створюється «Таврійський клуб», який діятиме цілорічно, напрацьовуючи варіанти організації та добираючи учасників. За підсумками такого добору, напевне, відбуватимуться і церемонії нагородження, подібні до вручення американських «Греммі». Створення такої авторитетної музичної інституції давно назріла проблема нашої співочої країни.

А Каховка вже сьогодні готується до майбутнього фестивалю. За словами мера міста Анатолія Корсуна, майбутні заходи свята відбудуться у новому зеленому амфітеатрі просто неба на набережній сивого Славутича. Готуються і нові, небачені сюрпризи, серед яких, мабуть, і винесення сцени фестивалю прямо на дніпровські хвилі.

Одне слово, такі свята — це не тільки веселощі і розваги. Це копітка праця сотень, або й тисяч людей з розбудови індустрії розваг, надання нашій країні європейського цивілізованого обличчя.

Андрій ЛАДКО.

Правосвідомість молоді: яка вона нині?

Соціологія

Категорією «правосвідомість» охоплюється майже вся система знань, почуттів, уявлень людини та окремих соціальних груп про нове право, законодавчі акти, практичну реалізацію правових норм тощо. Маючи на меті з'ясувати, як формується правосвідомість у молоді нашої держави, вчені Інституту держави і права АН України опитали за допомогою анкет понад тисячу студентів вузів і технікумів, учнів загальноосвітніх шкіл у Києві, Харкові, Ужгороді, Чернівцях і Донецьку. Враховуючи широке коло соціальних, економічних, політичних проблем, тісно пов'язаних зі станом законодавства та правовою культурою, до анкети увійшли найзлободенніші питання, котрі, на нашу думку, вимагають невідкладного розв'язання. Це — обізнаність молоді з новими законодавчими актами, а також питання, спрямовані на виявлення оціночних суджень, думок, переконань щодо нинішніх політико-правових явищ в Україні.

Першим було досить просте запитання: «Чи ознайомлені ви зі змістом Акта проголошення незалежності України?» Та, незважаючи на проведений референдум, вивчення Акта в навчальних закладах, широку публікацію документа, понад 40 відсотків відповіли негативно.

Майже 26 відсотків респондентів вважають, що в незалежній Україні проблем боротьби зі злочинністю та захисту прав людини належно не розв'язують. А 36 відсотків взагалі не змогли відповісти на це запитання.

Водночас майже всі опитані надають великого значення ролі законів у нормалізації життя людини та суспільства в цілому, бо «закони захищають інтереси і права людини», вважають 56 відсотків респондентів.

Найчастіше взірцем ставлення до закону, до його виконання опитані називали батьків і родичів (74 відсотки), друзів (23). Далі наводили дії та позиції сусідів, педагогів, працівників правоохоронних органів і депутатів.

Близько 60 відсотків респондентів песимістично настроєні щодо скорочення кількості правопорушень у найближчі п'ять років. Чимало з опитаних непевні щодо правомірності поведінки у майбутньому.

Причин низької правової культури громадян, на думку респондентів, досить багато. Як найбільш характерні вони назвали: недосконалість законів (39 відсотків), погане правове виховання молоді (36), незнання законів — (20 відсотків). Для того, щоб повага до закону стала нормою життя кожної людини, опитані вважають, що перш за все слід нагодувати народ (25 відсотків), підвищити загальний рівень культури (30), «головне — моральні якості людини» (17), «суворіше карати правопорушників» (28) та інше. Цікаво, що серед опитаних майже не було таких, котрі не замислювалися б над цим питанням раніше (на запитання можна було давати кілька відповідей).

Дещо несподівані відповіді на два наступні запитання. Так, понад 80 відсотків опитаних дотримуються думки, що пропаганда насильства у кінобойовиках, демонстрація фільмів жахів не впливає на збільшення правопорушень. Сподіватимемося, що ці респонденти орієнтувалися на власні порядні переконання і зразки правомірної поведінки в майбутньому. Разом з тим, майже 62 відсотки опитаних схвалюють розповсюдження друкованої продукції, відео- та кінофільмів еротичного змісту і лише 15 — засуджують це явище.

Думки опитаних поділилися щодо особистої зброї. «За сучасних умов такий захід вимушений і необхідний», — вважають 57 відсотків респондентів. А інші 25 переконані, що «це небезпечно для тих, хто поряд».

Наведені дані можуть свідчити про поширення серед молоді не лише внутрішньої тривоги за власну безпеку, а й недовіру до правових заходів захисту людини, що спонукає громадян самозахищатися, тобто діяти на власний розсуд. Водночас опитані неабияк зацікавлені вивчати нові законодавчі акти, насамперед про житло, права людини, підприємництво. Характерне для правосвідомості молоді те, що переважна її більшість все бере під сумнів — критично підходить як до сучасного, так і до майбутнього, як до законів, так і до правоохоронних органів. З одного боку, падає інтерес до правових актів, з другого — зростає потяг до нових законів і юридичної практики, з чим пов'язане розв'язання особистих проблем. Відбувається певне відхилення в бік вдоволення за допомогою правових норм власних інтересів. І це, мабуть, характерно для суспільства перехідного періоду.

Валентин ГОЛОВЧЕНКО,
кандидат юридичних наук.
Фото Олексія ВАЩЕНКА.

Курінні мандри

Гостини в Австралії

Ху-у, нарешті рідний Київ, каштани, стадіон «Динамо», Верховна Рада і переповнена почекальня. А за годину поїзд на Львів, а там і Коломия. Ех, буде що розповісти вдома, бо ж повертаюся, вважайте, з іншого світу. Бо де та Австралія! Аж за Азією, межи океанами Індійським і Тихим! Від вуйка, себто дядька свого, Юрка Шургалюка повертаюся. Самому не віриться, що я там гостював. А все незалежність...

Приїхав аж у самий Мельбурн. Вуйко в плач.., але та вуйна! Вуйни і тут, і там однакові: каже, що я не вмію правильно їсти. Що я все ложкою та ложкою, а треба й ножем і виделкою. Варто зауважити, що я в тій багатій Австралії не бачив на очі алюмінієвих ложок і виделок. Чи то в них такого металу в землі нема, чи вони ще не навчилися виробляти з нього ложки та виделки? Нічого, наступного разу я їм пів-валізи привезу. Це ж яка чудова річ! В усі боки вигинається! І головне, що з їдалень ніхто не краде.

Еге-ге, не порівняти Австралію з нашим селом під Коломиєю! Але й там не все так, щоби зовсім мудро. Наприклад, як у нас є корова, то є й бугай, як кінь — то й кобила, як пес — то й сука, як веприк — то й свиня. А там — кенгуру! А що таке кенгуру? Я думав, що кенгуру — то кенгуру, то — він! Але є ще й вона! І теж кенгуру! То хіба це розумно? І я почав називати її «кенгуриця». Ота кенгуриця — дуже вигідна тварина. Сумки такі має межи ногами, що туди два лантухи картоплі влізли б. Чому їх до нас не завезуть та не розплодять? Уявляєте, з бензином скрутно, автобус у село не приїхав, а ти собі взяв від жолоба кенгурицю, сів їй межи ноги і гайда до Коломиї! А в місті накупив хліба, води мінеральної і знову «вйо» додому. Ні квитка не треба, ні контролера, ні автоінспекції.

А ще є там страуси ему. Це такі великі кури з куцими хвостами й довжелезними ногами. Вони такі яйця несуть важкі, мов цегла. Та якби в мене вони вивелися, то я бех одне яйце на пательню — ціла хата наїлася б, ще й псові вистачило.

У тих австралійців палиці навіть інакші, ніж у нас. У нас що — кинеш і не видко, а в них запустиш угору, а вона шусть і назад повертається. Мені мало голову не розчерепило. Я тепер таку кумові Петрові везу, ги-ги. Дам йому і скажу: «Нумо хто далі кине!» А він її як поннуцить, а вона йому бенць і в голову, хи-хи-хи. Ото буде сміху! Я ще її буду давати людям усім своїм ворогам: хай австралійський бумеранг вибиває дурощі з чухраїнських макітер.

У вуйка є відеомагнітофон, і вечорами ми часто переглядали гуцульські фільми. Щоправда, англійської я не тямив, але були такі стрічки, що й пігмей африканський зрозумів би. Я ледве висиджував їх до кінця, згадуючи притому і свою дружину, і сусідку Орисю. Вуйко казав, що від таких фільмів настрій його бере. А йому ж 80 років! А який настрій діставав я у свої 45? Га? Як ви гадаєте? Я вуйковій служниці Моніці натякав на мигах про свій настрій, але в них, видно, щодо цього діла жести інакші, то Моніка ніяк не могла второпати, чого я забаг, і принесла мені, нарешті, коркотяг.

А револьвери! Вони в них, наче в нас гороскопи — на кожному кроці продають. І як вуйко вуйну ще ні разу не підстрелив?

Додому я старався повезти якнайбільше, бо ж самі знаєте, що у нас тепер діється. Вуйко нічого не шкодував, та й вуйна на радощах, що я вже від'їджаю, дарувала мені, що бачила. У цій валізі — два відеомагнітофони, японський телефонний апарат, два тайванські електронні годинники, таблетки й бумеранг для кума. В цій — солодощі, скатертина, ефіопська кава й мікрохвильова піч. У наплічнику — столовий набір, електропраска й міні-телевізор. А одяг — на мені. Під цією шубою — французький костюм, три індійські светри, десять австралійських сорочок і стільки ж майок. На грудях два японські... для Одарки. Під штанами — двоє спортивних штанів фірми «Адідас», десять цейлонських трусів (з них — п'ять жіночих) і дві турецькі шалі. Ноги обмотані шовком різних кольорів, а під ними — ізоляційна стрічка. Ззаду — батарейка. На пальцях — 10 пар шкарпеток з ватою і бинтами і 50-го розміру індонезійські мисливські чоботи, а в них — бразилійські з крокодилячої шкіри мешти.

На голові — шапка з песця, під нею — норкова що прикриває тюбетейку, а під нею — інкрустована іранська папіросниця.

На руках — три пари рукавиць і п'ять перстнів. На шиї гірчичники, у волоссі — цукор-пудра, під пахвами — банани, під язиком — дві жуйки, у вухах — дві сережки, зуби всі порцелянові. На очах — захисні окуляри, у носі — срібне кілечко.

Коли на митниці у Делі я почав роздягатися, то не встиг і до половини розібратися. Черга захвилювалася. Пасажири почали кричати так, що четверо митників ледве знову мене зодягли. Я, майте на увазі, за температури 40 градусів тепла пересидів сім діб у літаках і потягах. Я вже сьомий день не їм, не п'ю й, даруйте на слові, не при столі кажучи, не випорожнююся. Нічого, потерплю: до Коломиї не так уже й далеко. Зате скажіть: хто ще так солідно повертається додому?

Микола САВЧУК.

Жарт номера

Ми тільки тоді рухаємося уперед, коли начальство забуває дати свої вказівки.

В'ячеслав НАЛЬОТОВ.

Мал.Сергія ФЕДЬКА.

Казочка

Колобок

Лаючи на всі заставки теперішнє важке життя, лісом котився Колобок. Злий-презлий, голодний-преголодний, страшний-престрашний, худий, як тріска. Котиться він, котиться, а назустріч йому біжить Заєць.

— Послухай, Зайцю, — зрадів зустрічі Колобок, — зараз я тебе з'їм!

— Пожалій мене, Колобку, ти ж завжди був такий гарний і добрий, не їж мене, я тобі пісеньку заспіваю! — жалібно попросив Заєць і почав співати. Колобок пісеньку послухав, зирк — а Зайця уже й слід прохолов. Ледве не луснув від люті Колобок.

— Ну, Зайцю, я ще тебе здибаю! — подумав він і покотився далі.

Котиться він, котиться, а навстріч — Вовк.

— Ага, голубе, попався, зараз я тебе з'їм! — накинувся на нього розлючений Колобок. У Вовка від зустрічі з таким нахабним Колобком аж очі на лоба полізли. Затремтів він та й каже:

— Не їж мене, Колобок, я зовсім несмачний і дуже худий — кістки та шкіра, давай я тобі краще пісеньку заспіваю!

Заспівав Вовк пісеньку, ноги в руки — тільки його й бачили...

Розгніваний Колобок покотився далі. Котиться він, котиться, а ось і — Ведмідь.

— Ну все, клишоногий, тебе я вже точно з'їм! — облизуючись, сказав Колобок. У Ведмедя від страху аж душа під п'яти втекла.

— Не їж мене, будь ласка, я тобі гарну пісеньку заспіваю!

Та й заспівав. Колобок пісеньку послухав, зирк — а Ведмедя як і не було. Заскреготав Колобок зубами і аж затремтів від злості. Та що поробиш... Покотився він далі. Котиться він, котиться, зненацька звідки й узявся Лис.

— Послухай, Лисе, я тебе з'їм! — каже Колобок.

— Не їж мене, Колобок, я тобі пісеньку заспіваю! — благає рудий шахрай. І заспівав.

— Гарно ти співаєш! — зупинив його Колобок. — Ось лише чую я погано, підійди до мене ближче, щоб я краще чув.

А Лисові тільки цього й тре. Підійшов ближче, гам — і з'їв дурненького Колобка.

Висновок: усім колобкам, щоб не вскочити в таку халепу, слід читати «Українські народні казки».

Олександр ПЕРЛЮК.

Кіровоград.

Почуте мимохідь

Жебрак

— Ти диви, який здоровило просить милостиню, — обурюється перехожий, — краще ішов би працювати!

— Та це ж я після роботи!

Звідки діти?

Мала Маринка набридає матері:

— Мамо, а звідки беруться діти?

— Ой, не приставай! Це довга історія — розповім, коли підростеш.

— А мені всю історію не треба. Ти розкажи тільки початок.

Не питайте!

До батьків нареченої прийшли батько і мати жениха. Запитують:

— А ваша дочка вміє що-небудь робити?

— Ой, і не кажіть! А ваш син?

— Ой, і не питайте!..

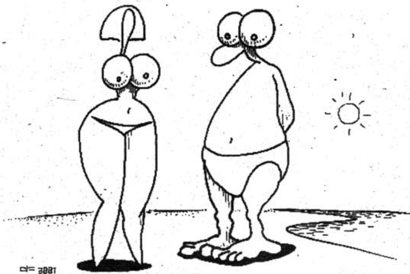
Надіслав Анатолій ШЕЛУДЯК.

Сумська область.

Продаю кота в мішку! Ціна договірна.

Мал.Анатолія ВАСИЛЕНКА.

Інтимне

Шлюбна об'ява

Природного кольору блондинка бажає познайомитися з чоловіком.

Трохи про себе: звернуло з тридцяти, зріст середній, очі карі, кругом п'ять. Живу в селі у власній хаті, вмію шити, варити борщ і воду, колоти дрова із сучкуватого дерева, вставляти дротики в рило кнурам, кохати.

Улюблений інструмент — рубель з качалкою, найкраща пісня — «Ходімо, кохана, у ліс».

У людях ціную веселу вдачу. Зради не прощаю — перших двох чоловіків прибила за куму Гальку, що свідчить, мабуть, про те, що я таки ревнива.

Деякі вимоги до можливого претендента на мої руку і господарство: вік ролі не грає, але старих і на вигляд пожованих і на поріг не пущу. Покохаю чоловіка, який уміє зі смаком випити і від трьох чарок під стіл не посунеться, а ще заспіває українських народних пісень.

Щоб був надійний на скиртуванні сіна і копанні картоплі. Щоб любив холодець з хроном, який я найкраще в селі готую, а також ряжанку з рум'яною плівкою, гарбузове насіння, а по п'ятницях називав мене рибкою.

Сутулих, беззубих і некурців прошу не турбувати.

Шлюбний агент Микола БОСАК.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

♦ Рукописів не повертаємо.

♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Зам. 0311187.

1, 4, 5, 6 і 8.—сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».